

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: J. H.
nar. X
trvale bytem X

zastoupen JUDr. Ladislav Kolačkovský, advokát
sídlem Opletalova 1535/4, Praha 1
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 7. 2020, č. j. X

takto:

- I. Žaloba s e z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) brojil žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 7. 2020, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 5. 2020, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím došlo ve smyslu ustanovení

§ 56 odst. 1 písm. e) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, ke snížení invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, a to ode dne 14. 6. 2020.

2. Podkladem prvostupňového rozhodnutí byl posudek o invaliditě Městské správy sociálního zabezpečení Brno (dále jen „MSSZ Brno“) ze dne 3. 4. 2020, podle něhož žalobce byl uznán invalidní pouze v II. stupni invalidity, neboť jeho pracovní schopnost ode dne 3. 4. 2020 poklesla z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 50 %.

II. Napadené rozhodnutí

3. Žalovaná vycházela v napadeném rozhodnutí z následující charakteristiky zdravotního stavu žalobce. Byly u něho prokázány následující zdravotní postižení: Lynchův syndrom, opakované recidivy kolorektálního karcinomu, v roce 2002 resekce malignisovaného adenomu, v roce 2005 pravostranné hemikolektomie, operace – totální proktokolektomie s terminální ileostomií v únoru 2016, t. č. v remisi.
4. Žalovaná nechala vypracovat svým lékařem nový posudek o invaliditě ze dne 15. 7. 2020, z něhož vyplývá, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je zdravotní postižení uvedené v kapitole II. (onkologie), odd. A (zhoubné novotvary) položce 1c (novotvary se středně těžkým postižením, kdy se jedná o stavy v kompletní remisi zpravidla po 6 měsících po ukončení aktivní onkologické léčby, stabilizované) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí zvolené položky ve výši 45 %. Vzhledem k profesi žalobce (instalatér) byla tato základní hodnota ještě dále navyšována, a to o 10 % na výsledných 55 %.
5. Ačkoliv posudkový lékař žalované dospěl k vyššímu poklesu pracovní schopnosti žalobce, šlo stále o invaliditu II. stupně, a proto bylo možno posudkový závěr lékaře MSSZ Brno bylo možno potvrdit. Vzhledem k charakteru postižení další kontrola zdravotního stavu již nebyla stanovena.
6. Lékař žalované blíže zdůvodnil, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je onkologické onemocnění, které je ve stavu po opakovaných resekcích střeva po recidivě karcinomu (naposledy v roce 2016), kdy byla založena terminální ileostomie. Jedná se o geneticky podmíněný maligní syndrom s hereditárním výskytem. Jde o stav v kompletní remisi po ukončení aktivní onkologické léčby. Posudek žalované hodnotil i dopad lehčího zdravotního postižení – artrózy II. stupně v levém koleni.
7. K námitkám žalobce žalovaná uvedla, že vyšetření při jednání posudkového lékaře nebylo v případě žalobce nezbytné, neboť byla k dispozici kompletní zdravotnická dokumentace. Oba posudky vypracované ve správním řízení shodně určily rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, kterou shodně kvalifikovaly pod ustanovení kapitoly II., oddílu A, položky 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Z uvedených důvodů byly námitky zamítnuty a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno jako správné.

III. Žaloba

8. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce především žalobce především odkázal na námitky proti napadenému rozhodnutí, kdy se s nimi žalovaná vypořádala dle názoru žalobce nedostatečně či nesprávně, případně vůbec.
9. Žalovaná vůbec nevzala v úvahu reálné potřeby a možnosti žalobce. Z potřeb se jedná například o speciální stravu, která je finančně výrazně náročnější nežli běžná strava zdravé osoby. K možnostem žalobce je nutno poukázat na fakt, že ze svého celoživotního povolání je zcela a nenapravitelně vyloučen a při přiznání II. stupně invalidity nelze očekávat, že by byl žalobce schopen uplatnit se na trhu práce s údajně zbylými 45 % pracovní schopnosti čistě proto, že jeho zdravotní stav je „dlouhodobě nepříznivý“ a tudíž jaksí „v pořádku“ ve smyslu § 26 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění.
10. Zdravotní stav žalobce se dnem 3. 4. 2020, kdy mu byl změněn stupeň invalidity, nijak nezměnil od stavu předcházejícího. Žalobce i nadále trpí Lynchovým syndromem, prodělal několik operací, kdy operace v roce 2016 se neobešla bez komplikací, jak ostatně vyplývá i z přiložených posudků a již doživotně má ileostomii, čili tzv. vývod ze střev, který jej vylučuje z běžného pracovního procesu.
11. Stomie neumožňuje výkon povolání instalatéra, už jen z toho důvodu, že ileostomik kvůli nutnosti zvýšeného příjmu tekutin musí cca každé 2-2,5 h vypustit obsah zdravotní pomůcky, k čemuž potřebuje aseptické prostředí a logicky též soukromí (stomik se tzv. potřebuje „přebalit“, což je provázeno řadou obtíží a diskomfortem jak pro něj, tak pro jeho okolí). Tvrzení, že existuje řada pomůcek, na tomto faktu nic nemůže změnit. Stomik po takových chirurgických zákrocích, jaké prodělal žalobce, nemůže fakticky delší dobu sedět, nemůže nic těžšího zvedat, ohýbat se, jakýkoliv větší či neopatrný pohyb je rizikem nejen pro upevnění stomických pomůcek, ale pro zdraví stomika samotné. Z důvodu odebrání celého tlustého střeva je velmi snížena imunita, čímž se zvyšuje riziko nákazy infekčními chorobami, zejména v dopravních prostředcích nebo na pracovišti.
12. Rozhodnutí žalované je tudíž vadné, jelikož nepřihlédlo ke všem okolnostem a spokojilo se s formálním konstatováním, že zdravotní stav žalobce je dlouhodobě nepříznivý. Jaký však bude mít toto rozhodnutí dopad na život žalobce, žalovaná jako správní orgán zcela přehlédla, čímž porušila mj. tzv. zásady dobré správy.
13. Žalobce se bez svého zavinění ocitl v situaci, kdy je na něj ze strany žalované nesprávně pohlíženo jako na výdělečně schopného, ačkoliv při svých prodělaných zdravotních obtížích, které se fakticky nijak co do důsledků nezměnily, legitimně očekával, že při svém neměnném postižení mu bude III. stupeň invalidity ponechán, aby mohl nadále uspokojovat své životní potřeby tak, jak tomu bylo dosud.
14. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalované a replika žalobce

15. Ve svém vyjádření ze dne 20. 11. 2020 žalovaná shrnula právní úpravu posuzování invalidity a uvedla, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným žalobkyní dne 15. 7. 2020 bylo zjištěno, že žalobce je nadále invalidním dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů: nejde u něj však již o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) citovaného zákona, ale jedná se u něj od 3. 4. 2020 již jen o invaliditu druhého stupně dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, neboť míra poklesu jeho pracovní schopnosti byla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vymezena jen ve výši 55 %. Žalovaná odkázala podrobněji na závěry posudku o invaliditě ze dne 15. 7. 2020.
16. Žalovaná navrhla vypracování posudku Posudkové komise MPSV. Rozhodnutí ponechala na úvaze soudu dle výsledku dokazování.
17. Žalobce se v návaznosti na vyjádření žalované ve své replice ze dne 1. 4. 2021 vyslovil tím způsobem, že žalovaná ani ve svém vyjádření ze dne 22. 10. 2020 neosvětila, jak se zlepšil (či změnil) zdravotní stav žalobce oproti předchozímu období, aby taková změna zavadala podnět k rozhodnutí o snížení invalidního důchodu. Posudkově významné zlepšení zdravotního stavu nenastalo, přičemž toto nekonstatuje ani jeden z lékařů a ke „stabilizaci zdravotního stavu spojenou s adaptací např. na pórakovou situaci, a tím i s obnovením výdělečné schopnosti ve stanoveném rozsahu“ též nedošlo a dojít nemůže.
18. Žalobce je postižen tak, že se ke své původní výdělečné činnosti nemůže vůbec navrátit. Žalovaná tak vychází z premisy „pokud je někomu dlouhodobě stejně špatně, je mu lépe“. Tuto premisu je nutno s ohledem na ustálenou judikaturu, jakož i realitu života, jako nepřiměřeně formalistické řešení, radikálně odmítnout. Dále žalobce odkázal na svou žalobní argumentaci, přičemž zdůraznil, že postup žalované porušuje principy dobré správy.

V. Řízení před krajským soudem

19. Ze **správního spisu** žalované a spisu MSSZ v Brně krajský soud zjistil následující skutečnosti. Podle zjišťovacího posudku MSSZ v Brně ze dne 24. 1. 2017 vypracovaného v řízení o první žádosti žalobce o přiznání invalidního důchodu (při ukončení pracovní neschopnosti) byl žalobce uznán jako invalidní ve III. stupni invalidity ode dne 29. 12. 2016, přičemž rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole II., odd. A, položce 1d přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. s určením míry poklesu pracovní schopnosti o 65 % (horní hranice položky), která byla navýšena ještě o dalších 5 % kvůli profesi. Celková míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena podle tohoto posudku na 70 %. Kontrola byla tímto posudkem stanovena za tři roky s poznámkou, že lze uvažovat o *stabilizaci zdravotního stavu*. Žalobce byl tedy uznán invalidním ve třetím stupni invalidity.

20. Při kontrolní lékařské prohlídce dne 3. 4. 2020 byl žalobce posudkem MSSZ v Brně shledán invalidním pouze ve II. stupni invalidity, přičemž rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byla kvalifikována podle kapitoly II., odd. A, položky 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., a míra poklesu pracovní schopnosti byla za využití ustanovení § 3 cit. vyhlášky stanovena na 50%. V odůvodnění posudku bylo zdůrazněno, že na trhu je dostatek pomůcek ke kompenzaci stomie, tudíž lze konstatovat stabilizaci onemocnění. Na druhé straně ale posudkový lékař zmiňuje, že prognóza je krajně nejistá.
21. V řízení před soudem byl vypracován **posudek** Posudkové komise MPSV, pracoviště v Brně (dále jen „PK MPSV“) ze dne 6. 5. 2021. PK MPSV zasedala ve složení předsedkyně komise a dalšího lékaře z oboru klinické onkologie. Žalobce byl k posudkovému jednání pozván. PK MPSV měla k dispozici spis MSSZ v Brně, předložené lékařské zprávy z onkologických vyšetření a zdravotní dokumentaci praktického lékaře.
22. V posudkovém hodnocení PK MPSV nejprve shrnula anamnézu žalobce. Jedná se o 54 -letého posuzovaného vyučeného jako instalatér s praxí v tomto oboru, který je dlouhodobě sledován pro Lynchův syndrom, tj. dědičné onemocnění, projevující se vznikem mnohočetných zhoubných nádorů nejčastěji v oblasti tlustého střeva. V roce 2002 byl posuzovanému poprvé odstraněn maligní polyp tlustého střeva, o tři roky později bylo provedeno pravostranné hemikolektomie pro nález karcinomu tlustého střeva. Následně v letech 2010 a 2011 ošetřena další maligní leze tlustého střeva v oblasti hepatické flexury a v r. 2016 pro recidivu malignity tlustého střeva provedena totální proktokolektomie (odstranění tlustého střeva) s vyvedením ileostomie (stomie v oblasti tenkého střeva). Stav byl komplikován perforací kličky tenkého střeva se vznikem peritonitidy a septického stavu, byla nutnost provedení resekce ilea (tenkého střeva) a anastomosis.
23. PK MPSV uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované šlo u posuzovaného o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo závažné dědičné onemocnění, tedy Lynchův syndrom, který se u posuzovaného projevoval opakovanou tvorbou nádorových afekcí v oblasti tlustého střeva. Pro tato nádorová postižení byl posuzovaný opakovaně operován (2002, 2005, 2010, 2011a 2016), poslední operační zákrok proběhl v únoru 2016 a jednalo se o totální odstranění tlustého střeva s vyvedením trvalé stomie v oblasti tenkého střeva (ileostomie). Posuzovaný byl pak a nadále je v pravidelném ambulantním onkologickém sledování a opakovanými vyšetřeními byla prokázána uspokojivá stabilizace zdravotního stavu.
24. Z výše uvedeného tak vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla u posuzovaného prokázána již více než 3 roky trvající remise, a tedy i stabilizace závažného onkologického onemocnění s trvalou stomií v oblasti tenkého střeva, přičemž tato porucha odpovídá dle příslušného posudkového předpisu rozsahu do poloviny stupnice úplné poruchy. Stomie byla funkční, nebyly zjištěny žádné závažné komplikace stran jejího fungování. K datu vydání napadeného rozhodnutí pak nebyla prokázána nutnost léčby žádného dalšího závažného onemocnění a to ani

psychického, z dokumentace praktického lékaře nevyplývá pravidelný předpis psychiatrické medikace ani nutnost léčby nebo konzultace na odborném pracovišti.

25. PK MPSV potvrdila závěr námitkového řízení s tím, že zdravotní stav posuzovaného odpovídal kapitole II, odd. A položce 1c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., tedy středně těžkému postižení se stavem v kompletní remisi, stabilizovaným, se stomií, při němž je výkon některých denních aktivit omezen. Procentní hodnocení tohoto stavu je v rozmezí 35 – 45 %, s ohledem na skutečnost, že u posuzovaného je přítomna genetická predispozice zvyšující riziko onkologické choroby, je tato skutečnost zohledněna horní sazbou procentní hranice. Rozhodující postižení PK MPSV vyhodnotila z funkčního pohledu zejm. kvůli opakovanému výskytu nádorů tlustého střeva na podkladě přítomnosti geneticky podmíněné predispozice na horní hranici rozpětí.
26. PK MPSV Brno zvýšila míru poklesu pracovní schopnosti o 10 % podle ustanovení § 3 odst. 2 vyhl. 359/2009 Sb. pro profesní kvalifikaci žalobce. PK MPSV Brno stanoví pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí ve výši celkem 55 %. Dnem změny stupně invalidity je 3. 4. 2020.
27. Krajský soud nařídil ve věci **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 17. 12. 2021 za účasti zástupkyně žalované a v omluvené nepřítomnosti žalobce i jeho zástupce. Před jednáním byly krajskému soudu doručeny spolu s omluvou žalobce dvě nové lékařské zprávy, a to zpráva z Masarykova onkologického ústavu ze dne 9. 11. 2021 a zpráva praktické lékařky MUDr. R. Ž. ze dne 2. 12. 2021. Dále žalobce soudu předložil své vyjádření o zdravotním stavu, v němž zmiňuje, že nastoupil v červenci 2021 na pozici správce budov-řidič na částečný úvazek a kde popisuje své zdravotní problémy při výkonu této práce. Krajský soud vyslechl přednes procesních podání, shrnul obsah napadeného rozhodnutí a konstatoval obsah připojených správních spisů. Lékařské zprávy připojené k replice žalobce krajský soud nevyhodnotil jako samostatné návrhy na dokazování ve věci, neboť jsou pouhými souhrnnými konstatacemi vývoje zdravotního stavu žalobce a nepřinášejí nový pohled na zdravotní stav žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalované. Poté provedl dokazování posudkem PK MPSV ze dne 3. 11. 2020 a dal stranám příležitost k vyjádření k tomuto posudku.

VI. Posouzení věci krajským soudem

28. Žaloba **není důvodná**.
29. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda

se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

30. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna (viz k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, čj. 6 Ads 11/2013-20, přístupný na www.nssoud.cz). Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).
31. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitosti posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní

schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srv. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, čj. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

32. Krajský soud vyhodnotil zjištěný skutkový stav ve světle uplatněných žalobních námitek. V první řadě krajský soud uvádí, že žalobní námitky se týkají zejm. uplatnění dochované pracovní schopnosti žalobce a jejímu uplatnění s obtížemi spojenými s fungováním zavedené ileostomie. Z toho žalobce dovozuje, že reálně není schopen vykonávat žádné zaměstnání, a že mu měl být zachován III. stupeň invalidity.
33. K tomu byl vypracován v soudním řízení posudek PK MPSV ze dne 6. 5. 2021, který krajský soud hodnotil z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti. Krajský soud neshledal žádné zásadní nedostatky z pohledu úplnosti posudku, žalobce pak žádné konkrétní námitky proti úplnosti posudkového hodnocení neměl. Pokud se týká dodatečně doložených lékařských zpráv z období po vydání napadeného rozhodnutí, krajský soud je přesvědčen, že nedokládají žádný jiný pohled na zdravotní stav žalobce a otázku stupně invalidity ke dni vydání napadeného rozhodnutí.
34. Co se týká přesvědčivosti předloženého posudku, krajský soud uvádí, že komise zasedala v náležitém složení a posudek obsahuje logické a racionální odůvodnění. Posudek je založen na obsáhlém shrnutí lékařských zpráv, jakož i předcházejících posudků orgánů lékařské posudkové služby (posudku MSSZ v Brně ze dne 3. 4. 2020 a lékaře žalované ze dne 15. 7. 2020).
35. Ve shodě s oběma předcházejícími posudky je stanovena předmětným posudkem nejen rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého stavu, jakož i pokles pracovní schopnosti v míře odůvodňující pouze II. stupeň invalidity. Stěžejní osou posudkového hodnocení je konstatování remise onkologického zdravotního postižení střev (Lynchův syndrom) trvající již tři roky. PK MPSV dokládá tento úsudek citacemi z relevantních lékařských zpráv. Proto PK MPSV stejně jako oba předchozí posudky usuzuje, že došlo ke stabilizaci zdravotního stavu žalobce.
36. Podle ustanovení § 39 odst. 6 ZDP platí, že „za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.“ Zároveň zákon předpokládá, že úsudek o stabilizaci zdravotního stavu pojištěnce hraje důležitou roli při určení míry poklesu pracovní schopnosti. Úsudek o stabilizaci zdravotního stavu je také jedním z legitimních důvodů, o něž se opírá snížení či odnětí (oduznutí) invalidity.
37. K námitkám žalobce se váže zejm. ta část posudkového hodnocení, která se týká aplikace ustanovení § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., pomocí něhož navýšila horní hranici zvolené položky (kapitola II., odd. A, položka 1c) o maximálně možných 10 %, a to právě z důvodu dělnické profese žalobce, ve které se těžko může nadále uplatnit. Lze

řící, že orgány posudkové služby zcela adekvátně naložily s kvalifikací zdravotního stavu žalobce podle příslušné právní úpravy, která vyšší bonifikaci na základě úvahy posudkového orgánu již neumožňuje. V posudku nechybí ani pracovní rekomandace, která – byť obecně a s menší mírou podrobnosti - odpovídá charakteru funkčních postižení žalobce. Vzhledem k tomu, že takto postupovaly ve shodě (s odchylkou pěti procent u posudku MSSZ v Brně) v této věci všechny orgány lékařské posudkové služby, považuje to krajský soud za zcela přesvědčivé. Závěry posudku PK MPSV ze dne 6. 5. 2021 tedy představují stěžejní důkaz v otázce stupně invalidity žalobce.

38. K námitkám žalobce opřeným o princip legitimního očekávání a principy dobré správy nelze souhlasit. Právní úprava zjišťování a uznávání invalidity je postavena na principu temporality, tudíž primárně platí, že je invalidita uznávána vždy na časově omezenou dobu. Pouze v případech, kdy je zdravotní stav natolik stabilizovaný, že je prakticky neměnný, lze stanovit invaliditu v určitém stupni na neurčito. Tak tomu ovšem nebývá po operačních řešeních, obzvláště při onkologických onemocněních, která vyžadují dlouhodobé sledování následků a monitoring eventuální recidivy či progresu v jiných částech těla. Legitimní očekávání tedy v tomto ohledu nehraje tu roli, kterou mu žalobce přisuzuje. Je třeba připomenout, že již ve zjišťovacím posudku MSSZ v Brně ze dne 24. 1. 2017, jímž byla uznána žalobci invalidita třetího stupně, byla uvedena poznámka, že lze ve výhledu doby platnosti posudku uvažovat o *stabilizaci zdravotního stavu*. Posudkové hodnocení obsažené v kontrolním posudku MSSZ v Brně ze dne 3. 4. 2020, kterým byl snížen stupeň invalidity, tedy rozhodně nebylo tak překvapivé, jak žalobce tvrdil.
39. Obdobně nelze žalovanou vinit ani z porušení principů dobré správy, neboť právní úprava je prostě založena na tom, že žalovaná je povinna vycházet ve správním řízení z posudků orgánů lékařské posudkové služby a nemůže si sama učinit úsudek v otázce invalidity. Princip materiální pravdy je v této úvaze zastoupen korespondencí posudkové úvahy, na níž se rozhodnutí žalované zakládají, s fakty pramenícími zejm. z objektivních lékařských nálezů dokumentujících funkční postižení pojištěnce, jakož i dalších skutečností (osobní a pracovní anamnézy atd.). Principů dobré správy se lze dovolávat v mezích smyslu a účelu právní úpravy, nikoliv proti němu.
40. Pokud žalobce soudu těsně před ústním jednáním sdělil přípisem ze dne 7. 12. 2021, že vykonává práci na částečný úvazek, byť se zdravotními problémy, lze to chápat jako potvrzení skutečnosti, že žalobci určitá pracovní schopnost zachována byla a s logickými zdravotními omezeními je schopen v duchu pracovní rekomandace výdělečné činnosti. Tyto skutečnosti však nemají zásadní vliv na hodnocení zdravotního stavu žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí, potažmo k datu kontrolní lékařské prohlídky MSSZ v Brně ze dne 3. 4. 2020.
41. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud shledal námitky žalobce jako nedůvodné. Ani v soudním řízení nebylo prokázáno, že by žalobci i k datu vydání napadeného rozhodnutí, příp. k datu kontrolní lékařské prohlídky MSSZ v Brně dne 3. 4. 2020, byl stále invalidní ve III. stupni invalidity.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

42. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud shledal žalobu jako nedůvodnou, a proto ji zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
43. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované nelze náhradu nákladů řízení přiznat ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s. (výrok II. tohoto rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 17. prosince 2021

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.